

Te-aștept cu vara înapoi

Stefan Doroftei Doimaneanu

Aleanul meu timid, fierbinte bumerang,
Zboară ades, dar nu te poate-atinge,
Se-ntoarce trist, și-mi ține iarăși hang,
Privind posomorât tăcerea care-mi ninge.

Acum când toate gândurile mi-au albit,
Păsări de foc și fum, coboară din înalt,
Îmi fac cadou furtuni și-o toamnă de granit,
Iar zilele mi le-ncastrează în bazalt.

Orele nopții reci se varsă în cascade,
Steluțe argintii se reaprind pe boltă,
Razele aspre, manunchiuri fremătânde,
În ochii mei se opintesc și se revoltă.

În zare, îți râde garoafa din privire
Ce-absoarbe însetată lumini din dorul meu,
Din pleoapa norilor mai lăcrimez iubire,
De nerăbdare tremur, la poarta unui zeu.

Te-aștept să vi degrabă cu vara înapoi,
În valuri de brocart să ne surâdă clipa,
Să alergăm desculți pe unde amândoi
Din zilele noastre, să fugă-ncet risipa.

Te-aștept să-mi recompui în tihnă noul vers,
În țepii vântului, trecut să agățăm,
În noi să clocotească romantic univers,
În adieri de gene, sărut să răsfățăm.